

ud på, at man nu har givet en virksomhed, som har haft treholdsdrift, mulighed for, at de ikke behøver at bruge det system, som var gældende tidligere, nemlig at der den ene uge var arbejde og den anden uge var man på dagpenge. For treholdsdriftsvirksomheder er det blevet muligt, at man f.eks. kan arbejde 2 uger og så være på dagpenge i 1 uge og på den måde få afskaffet nattholdet. Det er da udmærket, at man har gjort det, men det kan ikke på nogen måde fremstilles som et kæmpe fremskridt i forhold til det, der i virkeligheden er behov for.

Jeg tror, Enhedslisten har ret i, at man må se på, hvordan man kan fremskaffe flere arbejdspladser. Hvilken form det skal have, kan man så overveje nærmere.

Jeg er meget glad for de positive kommentarer, som Socialdemokratiet er kommet med, og jeg er med på, at det godt kan være, at vi skal se på, hvilken model man kan lave det her under. Det kan vi få en udmærket diskussion om.

Med hensyn til Dansk Folkeparti har jeg sådan set kommenteret det. Det var en stor omgang træden vande, og dermed er der altså ikke noget konkret. De vælgere og borgere i Danmark, som følger med i det her, har ikke fået noget som helst konkret at vide om, hvad Dansk Folkeparti mener og vil gøre ved de her ting.

Det Radikale Venstre er enig i uddannelsessigtet. Om man her skal bruge en model med en pulje eller man skal bruge den model, SF har foreslået, er selvfølgelig noget, vi kan finde ud af. Det afgørende er ikke, hvilken form det får, men det, som bliver resultatet af det.

Afrundende vil jeg sige, at jeg er meget rystet over, hvor langsomt det går med regeringens forståelse af den her krise og den store arbejdsløshed, der er, og hvad det kræver af handling. Det er simpelt hen ikke efter min opfattelse trængt ordentligt ind hos regeringen, at det her er dybt, dybt alvorligt, at det kræver masser af handling, og at det kræver handling nu. Og jeg er meget ked af, at taberne i det her, når regeringen er så passiv, er de arbejdsløse og lønmodtagerne og også de mennesker, der stadig væk er i arbejde på virksomhederne, og som deltager i en arbejdsfordeling.

Kl. 18:31

Anden næstformand (Søren Espersen):
Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

25) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 169:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedret ret til dagpenge for forsikrede ledige.

Af Eigil Andersen (SF) m.fl.

(Fremsættelse 03.04.2009).

Kl. 18:32

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet. Beskæftigelsesministeren.

Kl. 18:32

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det beslutningsforslag, som vi nu skal behandle, går ud på at slække på de grundlæggende betingelser for, at et a-kasse-medlem, der bliver ledig, kan få dagpenge. I dag kræves mindst 1 års medlemskab af en a-kasse. Herudover skal en fuldtidsforsikret ledig have haft beskæftigelse svarende til mindst 52 ugers fuldtidsbeskæftigelse inden for de sidste 3 år, mens man samtidig skal være medlem af en a-kasse.

Jeg vil gerne minde om, at en arbejdsløshedsforsikring lige præcis er det, som navnet også siger, nemlig en forsikring. Dagpenge er en kompensation for tab af arbejdsindtægt. Derfor har vi også regler, der sikrer, at ledige, der modtager dagpenge, har et varigt og stabilt tilhørsforhold til arbejdsmarkedet og til arbejdsløshedsforsikringen.

Forslagsstillerne mener, at både kravet om medlemsperiodens længde og beskæftigelseskravet skal halveres, og at man dermed genskaber den situation, der var for ledige før 1. januar 1996. Men det er nu kun halvvejs korrekt. Beskæftigelseskravet blev ganske vist ved en lovændring i 1995 sat op fra 26 uger til 52 uger for fuldtidsforsikrede og fra 17 uger til 34 uger for deltidsforsikrede, og det var vel at mærke under en socialdemokratisk ledet regering, men kravet om 1 års medlemskab fandtes allerede i den før-

ste arbejdsløshedsforsikringslov fra 1907. Så forslaget om at reducere den nødvendige medlemsperiode til et halvt år vil ikke genskabe den situation, der var før 1. januar 1996.

Jeg må også sige, at jeg ikke deler forslagsstillernes bekymring for den danske flexicuritymodel. Det er rigtigt, at a-kassernes medlemstal er faldet i de senere år. Det er også rigtigt, at et relativt stort antal personer på arbejdsmarkedet ikke er arbejdsløshedsforsikrede, og at mange af disse ikke vil have ret til kontanthjælp, hvis de bliver ledige.

Men det er altså stadig væk sådan, at langt de fleste stadig er arbejdsløshedsforsikrede, og lige nu stiger a-kassernes samlede medlemstal igen. Mange af de andre har en meget lille eller ingen risiko for ledighed eller har tegnet en privat arbejdsløshedsforsikring eller en lønforsikring i de almindelige forsikringsselskaber.

Vi må heller ikke glemme, at vi i Danmark har valgt, at arbejdsløshedsforsikring er en frivillig ordning. Det indebærer altså, at den enkeltes personlige risikovurdering er afgørende for, om personen forsikrer sig. Forslaget her vil medføre en favorisering af personer, der har valgt at køre på frihjul i forhold til forsikringssystemet. Og så kan man jo spørge, om det er retfærdigt over for de mange mennesker, der i mange år har betalt til deres a-kasse for at være forsikret.

Det spørgsmål skal også ses i lyset af, at forslagsstillerne netop mener, at de gældende regler for at blive medlem af en a-kasse og opnå ret til dagpenge er uretfærdige. Det forstås jeg simpelt hen slet ikke. Man kan blive medlem af en a-kasse, blot man har lønarbejde eller driver selvstændig virksomhed, uanset beskæftigelsesens omfang. Hvad er det uretfærdige i det?

En stor del af dem, der meldes ind for første gang, er i øvrigt dimittender, der har gennemgået en erhvervsmaessig uddannelse af mindst 18 måneders varighed. De opnår ret til dagpenge allerede 1 måned efter uddannelsens afslutning, blot de melder sig ind senest 14 dage efter afslutningen. Hvad er det uretfærdige da i det?

Betingelserne for ret til dagpenge på grundlag af beskæftigelse har jeg allerede nævnt. De sikrer, at den ledige har stabil og længerevarende tilknytning til arbejdsmarkedet, og at ledigheden derfor medfører et reelt tab af indtægt. Udbetalingen af arbejdsløshedsforsikring forudsætter ligesom alle andre forsikringer, at der kan dokumenteres et økonomisk tab. Og hvad er det uretfærdige så i det?

Derfor kan regeringen heller ikke støtte nogen af de foreslåede ændringer af dagpengereglerne. Jeg har tidligere sagt, at det er helt centralt, at vi politikere holder fokus på at gøre det rigtige på det rigtige tidspunkt og at sikre, at vi ikke handler i panik. Det står jeg ved. Jeg må sige, at det her beslutningsforslag er et udtryk for den forkerte medicin på det forkerte tidspunkt.

Regeringen har allerede sat gang i en lang række initiativer for at begrænse den negative udvikling. Vi har forbedret hjælpen til folk, der er blevet afskediget eller er på vej til at blive det, med uddannelse, omskoling og jobsøgning. Vi har også igangsat en række initiativer, som ikke fuldt ud er slået igennem endnu, f.eks. har kommunerne for nylig fået lov til at bruge flere penge til renovering af skoler og institutioner, danskerne har allerede i år fået skattelettelser, og om ganske kort tid frigives SP-midlerne. Og danskerne siger i en ny undersøgelse, at de hellere vil lade en stor del af milliarderne gå til forbrug. Det betyder flere job i butikkerne, til dem, der fremstiller varerne, til dem, der transporterer dem osv. osv. Endelig vil jeg nævne de 1,5 mia. kr., der er i renoveringspuljen, som mange også i øjeblikket får gavn af.

I regeringen overvejer vi løbende nye initiativer, men jeg vil gerne slå fast, at nye initiativer skal målrettes, hvor de gør mest gavn. Regeringen kan med det her ikke støtte forslaget.

Kl. 18:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 18:38

Eigil Andersen (SF):

Der er lavet bankpakker, hvor staten har stillet 100 mia. kr. til rådighed for et ellers liberalt system, hvor man også kunne have sagt, at de banker bare må gå ned. Man har lavet noget helt ekstraordinært. Jeg er enig i det, der er lavet. Man har givet hjælp til mennesker med flekslån, obligationslån, som jo ellers stod til en stor rentestigning. Det har man gjort på forskellige måder, sådan at de har undgået en økonomisk ruin. Det er også meget ekstraordinært, for man kunne bare have sagt, at det må de selv om. Jeg er enig i det, der er lavet.

Nu kommer vi så til lønmodtagerne. Hvorfor laver man bankpakker og hjælper folk med flekslån, men når det kommer til lønmodtagerne og deres mulighed for at få et sikkerhedsnet, så kan der ingenting laves?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 18:39

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Jeg mener, som jeg også i min tale har listet op, at de regler, der er for a-kasse-medlemskab er gode, som de er. Jeg synes, at det, der er det helt centrale i det her, jo rent faktisk er de unge, og hvor let adgang man som ung egentlig har ind i en a-kasse; at man kan melde sig ind meget tidligt og meget tidligt også drage nytte af det, når man er dimitteret fra en uddannelse.

Kl. 18:39

Så jeg må sige, at jeg i det hele synes, at de regler, der ligger i dag for a-kasse-medlemskaber, er de rigtige. Jeg synes, at det ville være et stort problem at begynde med at ændre på reglerne nu, fordi det netop vil betyde, at de, der troligt år efter år efter år har betalt deres forsikring, i virkeligheden bliver holdt en lille smule for nar – eller ikke bare en lille smule, de bliver holdt for nar – fordi der pludselig er nogle, der kan komme ind fra sidevejen og så opnå alle fordelene.

Kl. 18:40

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 18:40

Eigil Andersen (SF):

Det er jo ikke et svar på det, som jeg har spurgt om. Der er lavet bankpakker, højst ekstraordinært, og der er givet hjælp til boligejere med flekslån, højst ekstraordinært – og som sagt er jeg enig. Hvorfor stopper hjælpen i det øjeblik, vi taler om lønmodtagere, som ikke har noget sikkerhedsnet?

Så vil jeg da i øvrigt sige, at når vi mener, at det er nogle uretfærdige regler, som det er nu, skyldes det, at man skal kunne forsikre sig, når man har en varig tilknytning til arbejdsmarkedet. Der mener vi ikke, at det er 1 års tilknytning. Det bør man kunne opnå allerede efter ½ år. Dermed ligner det jo i øvrigt også mere de regler, som gælder, når man har taget en kompetencegivende uddannelse.

Kl. 18:40

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 18:40

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg synes nu, at jeg svarer på hr. Eigil Andersens spørgsmål, for jeg siger, at jeg synes, at det ville være urimeligt at lave reglerne om nu, hvilket hr. Eigil Andersen ønsker. For det vil netop bety-

de, at folk, der har betalt år efter år efter år, vil blive holdt for nar i forhold til dem, der bare lige kom ind fra højre og betaler i ½ år og så allerede kan drage nytte af det. Det synes jeg simpelt hen ikke er rimeligt, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen. Så hvis man skal snakke solidaritet, er det, hr. Eigil Andersen foreslår her, i hvert fald det modsatte.

Kl. 18:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 18:41

Bjarne Laustsen (S):

Jeg hørte ministeren sige, at det, fordi det var en forsikringsordning, var rimeligt, at der var 1 års karenperiode, inden man kunne få dagpenge. Det synspunkt kan man selvfølgelig godt have. Men kunne ministeren så ikke nævne andre forsikringer, man tegner, der ikke virker fra den dag, man tegner dem? Jeg mener ikke, at det er en begrundelse, at det er en forsikringsordning. Man kan vel diskutere, hvornår den skal træde i kraft. Med hensyn til de fleste forsikringer – brandforsikring på et hus og en bilforsikring – tror jeg, de fleste synes, at det ville være rimeligt, at den træder i kraft den dag, man erhverver huset eller bilen, bare for en sikkerheds skyld.

Men hvorfor skal det lige være sådan med arbejdsløshedsforsikring?

Kl. 18:42

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 18:42

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu synes jeg måske nok, at man må sige, at arbejdsløshedsforsikring er noget specielt. Vi kan jo sige, at man som dimittend ikke skal være medlem ret længe, før forsikringen virker. Man kan sige, at det er dem, der kommer sådan lige udefra og bliver kastet ind i det, hvorimod man må sige, at for os, der måske har været på arbejdsmarkedet i nogle år, synes jeg kun, det er rimeligt, at man også skal indbetale i en vis periode, før man kan drage nytte af det.

Men nu er jeg selvfølgelig ikke i en situation, hvor jeg kan spørge hr. Bjarne Laustsen om det her forslag, for jeg er jo egentlig meget interesseret i Socialdemokratiets holdning til det her, for man må sige, at den jo har skiftet lidt over tid. Og internt i Socialdemokratiet er der måske sådan lidt forskellige opfattelser af lige præcis det her forslag. Men det vil jeg jo glæde mig til at høre lige om lidt.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 18:42

Bjarne Laustsen (S):

Jeg synes, det vil være en god idé, hvis ministeren svarer på de spørgsmål, som folketingsmedlemmerne stiller, for det er jo sådan set det, man har en minister til. Jeg hører, at ministeren bruger det ordvalg, at hun siger, at det er en forsikringsordning; og at fordi det er en forsikringsperiode, inden man kan få noget af den. Jamen hvem siger det? Det er vel politisk besluttet. Jeg synes godt om både sygekasser, dengang vi havde dem, og om a-kasser osv. Jeg synes, vi skulle opfordre alle til at melde sig ind, og jeg har slået ring omkring dem og forsvaret dem, alt hvad jeg kunne, for jeg synes, det er en god ordning. Man kan diskutere det solidariske i det, men jeg synes, at alle skal være med i en a-kasse. Det synes jeg vil være rigtig, rigtig godt. Men jeg kan ikke forstå argumentet om, at fordi det er en forsikringsordning, skal der være en karenperiode på 1 år.

Kl. 18:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 18:43

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu kan man sige, at det jo ikke bare er en forsikringsordning. Det er en forsikringsordning, der har sit første lovgrundlag allerede tilbage i 1907. Så man må jo sige, at det, vi står med her, altså er rimelig velovervejet.

Men når jeg nu argumenterer med forsikringsordningen, er det jo netop, fordi vi kan tage de unge som eksempel. De bliver kastet ind på arbejdsmarkedet, og de kan allerede efter 1 måned drage nytte af a-kassen. Det kan man jo ret nemt sammenligne med det at tegne en anden forsikring. Hvorimod man må sige, at alle os, der har været på arbejdsmarkedet i nogle år, har haft tid til at overveje det her. Vi har lukreret på, at vi så ikke har indbetalt til en arbejdsløshedsforsikring. Ville det så være rimeligt, ville det være solidarisk, at man så bare lige pludselig kan melde sig ind, og så kan man få lige med det samme? Det synes jeg ikke det er. Jeg synes simpelt hen, at det ville være at stille folk meget, meget ulige.

Kl. 18:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til beskæftigelsesministeren. Så er det Venstres ordfører, hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 18:44

(Ordfører)

Peter Juel Jensen (V):

Også her er jeg ordfører for både De Konservative og Venstre. B 169 handler om forbedret ret til dagpenge for forsikrede ledige. Som loven er i dag, er der en række betingelser, der skal være opfyldt. Man skal bl.a. have været medlem af en a-kasse i 1 år, men har man lige gennemført en erhvervsmæssig uddannelse af mindst 18 måneders varighed, opnår man dog ret til dagpenge efter 1 måned efter uddannelsens afslutning. Man skal opfylde beskæftigelseskravet, og det vil sige, at man skal have haft arbejde i en periode, som sammenlagt svarer til fagets fulde arbejdstid i mindst 52 uger inden for de sidste 3 år. Og man skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Det er tre af de vigtigste betingelser.

I mine øjne er et medlemskab af en a-kasse en forsikring, og det tør jeg godt sige, selv om jeg lige har overværet den forrige debat. Man forsikrer sig mod en situation, hvis man kommer ud for at miste sit arbejde. Man kender konsekvensen, såfremt man vælger at stå uden for en a-kasse.

Hånden på hjertet, jeg finder det ikke helt acceptabelt, at man i de fede tider kan køre på frihjul i forhold til dagpengesystemet og lade være med at tegne sin forsikring for så herefter at nyde det gode, som forudseende borgere i fællesskab og i fuld solidaritet har sparet op til. Det er ikke rimeligt.

Jeg er også bekymret over signalværdien. Hvis man tror, at dette vil skabe ro, så overvej situationen. Borgere, der i dag er medlem, vil ændre adfærd, hvilket vil medføre nogle – i mine øjne – u hensigtsmæssige bevægelser ind og ud af a-kasserne. Lad mig give et eksempel: En funktionær med en forholdsvis lang anciennitet har typisk et opsigelsesvarsel på 6 måneder. Funktionæren vil kunne melde sig ind, samme dag som opsigelsesvarslet kommer og vil kunne gøre krav på dagpenge. Det er ikke det, jeg forstår ved en forsikring eller ved solidaritet.

Vi skal værne om vores arbejdsløshedsforsikring. Man kan for et relativt lille beløb forsikre sig mod ledighed. Den ordning er med til at sikre et meget fleksibelt arbejdsmarked, som alle parter bedst kan være tjent med, og det vil Venstre og De Konservative ikke gamble med. Tak.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 18:47

Eigil Andersen (SF):

Ordføreren nævner, at man, hvis man tager en uddannelse, kan få dagpenge som dimittend efter 1 måneds a-kasse-medlemskab. Men hvis man arbejder, hvis man er ufaglært og ikke har taget nogen uddannelse, skal man arbejde 1 år og være medlem 1 år. Jeg mener, det er dybt uretfærdigt. Hvorfor mener ordføreren, at det er retfærdigt?

Kl. 18:47

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:47

Peter Juel Jensen (V):

Jeg har ikke været med fra starten, men jeg tror, man har lavet det her for at sikre, at folk, der har taget en uddannelse, kommer hurtigt og trygt ind på arbejdsmarkedet. Gudskelov er det hovedparten af de unge mennesker, som tager en uddannelse, og vi skal sikre os, at de lander trygt.

Med hensyn til de ufaglærte vil jeg sige, at de jo godt er klar over – for det får de at vide på arbejdspladsen, når de møder, og når de møder deres tillidsmand – at det altid er klogt at melde sig ind i en a-kasse. Sådan en ordning har vi faktisk ikke ude på studierne. Derfor fanger vi dem, der har læst, og dem, der er dimitteret, op. Ude på arbejdspladserne er der gudskelov en tillidsmand, der tager fat i de unge mennesker og siger: Hør, kammerat, det er en god idé, at du melder dig ind i en a-kasse, for hvis uheldet er ude, har du et økonomisk grundlag.

Kl. 18:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 18:48

Eigil Andersen (SF):

Det, som vi har gjort fra SF's side, er, at vi foreslår, at man som ufaglært i det her eksempel fremover skal kunne blive a-kasse-medlem og få dagpenget efter ½ års arbejde og medlemskab. Det er jo i virkeligheden også mere end det, der gælder for en, der har taget en uddannelse, som kan nøjes med 1 måned. Men det er da væsentligt bedre, end at man skal vente et helt år. Og jeg håber, at ordføreren kan se, at vi på den måde i virkeligheden har nærmet os det, som man har som rettilighed, hvis man tager en uddannelse, sådan at det faktisk er en større retfær-

dighed, at man kan nøjes med ½ års medlemskab, hvis man er ufaglært.

Kl. 18:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:49

Peter Juel Jensen (V):

Nu er retfærdighed jo mange ting. Jeg kan ikke se, at det skulle være mere retfærdigt. Jeg synes, det er godt, at vi har et system, der dels sikrer, at vi motiverer de unge mennesker til at tage en uddannelse – det er jo deres skattepenge, som vi andre skal leve af, når vi engang bliver pensioneret – dels at vi holder de unge i gang og sørger for, at de får taget viden til sig og stiller sig bedst muligt til fremtiden.

Med hensyn til de ufaglærte går jeg ud fra, at tillidsmanden, når de så kommer ud på arbejdspladsen, tager fat i dem og får dem til at melde sig ind i en a-kasse med det samme, når de træder ud på arbejdspladsen. Det er i hvert fald den forventning, jeg har til en tillidsmand, i og med at denne faktisk mere eller mindre er statsbetalt; i og med at man kan trække sit kontingent fra, forventer jeg, at tillidsmanden er aktiv også på det område her og hjælper sine medlemmer.

Kl. 18:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 18:50

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil bare gerne høre, hvilke initiativer Venstre har taget for at sørge for incitament til, at folk melder sig ind i en a-kasse.

Kl. 18:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:50

Peter Juel Jensen (V):

Altså, Venstre har ikke selvstændigt lavet nogen oplysningskampagne; det synes jeg at man har en fagbevægelse til. Venstre har i den grad bakket op om fagbevægelsens handlemuligheder, vi har altid været i en god dialog med fagbevægelsen, og vi støtter fagbevægelsen i den kamp, det er at få folk til at melde sig ind i en a-kasse, men vi har ikke været bannerførere for, at man skal melde sig ind i en a-kasse. Men vi har mange gode tillidsfolk ude på arbejdspladserne, som i mine øjne er delvis statsbetalte, i og med at man kan trække sit fagforeningskontingent fra, og jeg tror faktisk, at de er sig deres opgave bevidst. Det er i hvert fald den oplevelse, jeg har haft, når

jeg er kommet ud på arbejdspladser, hvor jeg selv har været virkende.

Kl. 18:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 18:51

Bjarne Laustsen (S):

Jeg er fuldstændig enig i, at der er rigtig mange gode tillidsfolk ude på arbejdsmarkedet, men jeg er ikke sikker på, at Venstre har nogen derude, som der blev sagt. Men jeg har jo været herinde i en del år, og jeg har bare oplevet et sandt pres direkte mod fagbevægelsen, nemlig at trække så mange muskler ud af fagbevægelsen, sørge for, at de ikke kunne organisere, deltidslov, eksklusivbestemmelser og alle mulige ting; lige så snart man kunne komme til at sætte et angreb ind, lige så snart man kunne komme til at lave noget med at forringe dagpengene, lige så snart man kunne komme til at forringe de supplerende dagpenge, så var man der som et bøjet søm. Det er jo derfor, at det virker som hul tale, når man siger, at man synes, det er godt, at de skal melde sig ind, for samtidig har man jo forringet den ordning, som man var en del af; den har man gjort endnu ringere, end den var før, og derfor virker det for mig som hul tale, når man siger, at man har gjort en hel masse for, at folk skal melde sig ind. Det kan jeg virkelig ikke se.

Kl. 18:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:52

Peter Juel Jensen (V):

Jeg deler ikke ordførerens opfattelse. Da jeg blev valgt ind i Folketinget og kom i Arbejdsmarkedsudvalget, var jeg samtidig inviteret på besøg oppe hos LO, og jeg kunne faktisk ikke høre forskel på en formand for LO og den daværende beskæftigelsesminister. Det var faktisk ikke meget, og jeg synes, at man på flere områder var meget lig hinanden. Så jeg kan ikke se, at Venstre skulle være nogen trussel mod fagbevægelserne.

Så kan jeg heller ikke forstå, at Venstre skulle være en trussel mod fagbevægelsen, og at LO, hvis man er klar over det, så indgår i en treparts-aftale, hvor fagbevægelsen er godt med. Det må jo tyde på, at LO har fuld tillid til den her siddende regering og til Venstre.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Bjarne Laustsen som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 18:53

Kl. 18:53

(Ordfører)

Bjarne Laustsen (S):

Ja tak. Det beslutningsforslag, som SF har fremsat og vi har til behandling her i dag, er på mange måder et sympatisk forslag. Når jeg vælger at udtrykke det på den måde, er det, fordi man her er inde at røre ved kronjuvelerne.

Jeg har stor sympati for at gøre noget for de mennesker, der er kommet i klemme i systemet, og som har set, at regeringen, hver gang de har kunnet komme af sted med det, har forringet dagpengesystemet, så det på mange områder måske er knap så fordelagtigt, som det har været tidligere.

Så har man også i en periode været begunstiget af at ride på en højkonjunktur, hvilket ikke nødvendigvis er regeringens skyld, slet ikke, aldeles ikke. Det er jo i øvrigt heller ikke regeringens skyld – efter deres egen opfattelse – når ledigheden nu stiger. Det kan man jo godt have sin tvivl om. Det betyder, at der er rigtig mange mennesker på arbejdsmarkedet i dag, der har valgt at være uden for fællesskabet, uden for en a-kasse, endda også uden for det faglige fællesskab.

Jeg er fra en tid, hvor det ikke var til diskussion. Når man kom ud på arbejdsmarkedet, blev man selvfølgelig medlem af både a-kassen og den faglige organisation. Det kunne bare lige mangle andet. Hvem er det, der sørger for, at vi har et overenskomsts system osv.? Det er blevet splittet meget op siden, og det skal jeg beklage at det er.

Selvfølgelig er det godt nok, at folk har et frit valg, men vi har jo set, også fordi vi har debatterne her i Folketingssalen onsdag efter onsdag, at der er nogle af de a-kasser, der er kommet på markedet, som har sagt, at man kunne få den samme ydelse som fra de traditionelle a-kasser. Det har vist sig, at det kan man ikke. Der er nogle, der har ventet i næsten halve og hele år på at få dagpenge. Det er jo ganske urimeligt, at de i avisreklamer slår om sig med, at man får den og den ydelse ved at melde sig ind, og at man så ikke kan det, når det kommer til stykket. Derfor synes vi, det er en rigtig god idé, at man tager konsekvensen af, at man kommer ud på arbejdsmarkedet og melder sig ind i en a-kasse.

Den 1. maj fremlagde vi et nyt program, der hedder »Ny uddannelse – Sikker fremtid«. Her knytter vi an i forhold til det at være medlem af en arbejdsløshedskasse, og det betyder, at man har både nogle rettigheder og nogle pligter. Dem kender vi alt for godt, men begge dele er jo nødvendige. Det står der såmænd også på de gamle faner. Det giver nogle rettigheder, når man er medlem af en forening. Omvendt skal man også tage et arbejde, hvis man er arbejdsløs og bliver tilbudt det.

Derfor er det på mange måder sådan, at vi i dagpengesystemet også straffer ret hårdt, hvis man ikke lever op til de bestemmelser. Jeg sagt det mange gange, også fra denne talerstol, at man faktisk straffer det at sige nej til et arbejde hårdere, end man straffer en bankrøver. Men det er nu engang sådan, systemet er indrettet, men det betyder også, at vi siger, at der i forbindelse med ledighedsperioder skal være mulighed for uddannelse.

Derfor nævner vi også konkret i vores forslag, at det skal være muligt at kunne uddanne sig på dagpenge. Vi synes, det er godt, at man på den måde gør dagpengene aktive, i stedet for at de er passive. Vi har set nok af meningsløs aktivisering. Derfor handler det om, at vi nu får et system, hvor der bliver kvalitet i aktiveringen og der bliver nogle uddannelses tilbud til dem, der ikke har fået det. Det betyder også, at der er rigtig mange, der har svært ved at finde et arbejde, fordi jobbene er blevet outsourcet osv. De skal have mulighed for at uddanne sig på dagpenge. Det er også klogt i forhold til de områder, hvor vi mangler arbejdskraft, at man kan uddanne sig i dagpengesystemet.

På den måde tror vi, at incitamentene til at blive medlem af en a-kasse bliver styrket betragteligt. Men vi vil gerne på lidt længere sigt se på, hvordan vi kan finde en løsning med hensyn til de mange, der har valgt at stå udenfor. Men indtil videre prøver vi at kvalificere det ved at sige til folk: Kom nu her, vær med, det giver nogle fordele. Så kan vi diskutere, hvor lang perioden skal være, inden man får dagpenge.

Så intentionerne i forslaget er for så vidt gode nok. Men som det er p.t., vil vi undlade at stemme, hvis forslaget kommer til afstemning inden sommerferien, men vi har sympati for SF's tanker omkring det her. Jeg tror, vi kan finde nogle rigtig gode ting. De folk, der er arbejdsløse, der ryger ud nu, er nogle af de svageste, og nogle af dem, der ikke har fået noget særlig uddannelse, og kan vi gøre noget på det felt, så skal vi gøre

det og bruge systemet til det. Det er klogt, så vi har en arbejdsstyrke, der er opkvalificeret, den dag hjulene kører igen.

Kl. 18:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Dansk Folkepartis ordfører hr. Bent Bøgsted.

Kl. 18:58

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Det forslag, som Socialistisk Folkeparti kommer med, om kortere medlemskab af en arbejdsløshedskasse for at kunne få dagpenge er jo et forslag, vi gennem det sidste stykke tid har set i aviserne i en eller anden udformning – der har sådan været flere forskellige forslag til, hvordan det kunne udformes; hvor meget skulle man betale til, hvordan og hvorledes kunne man komme ind i en a-kasse, så man ikke længere skulle være medlem i 1 år, men derimod kun i 26 uger, for at være dagpengeberettiget.

I den forbindelse synes Dansk Folkeparti, at Socialistisk Folkeparti ser stort på, om man på den måde gør forskel på dem, der i dag er medlemmer af en a-kasse og på nye medlemmer. For vi har jo den situation, at folk, der igennem mange år har været medlem af en a-kasse og har betalt deres kontingent, jo vil begynde at tænke over, om der, hvis man kun skal være medlem i 26 uger for at kunne få understøttelse fra en a-kasse, så egentlig er en grund til at være medlem af en a-kasse, fordi de måske godt kan se ½ år før, om der er risiko for, at de bliver afskediget, og så kan de lige så godt spare de penge og vente med at melde sig ind i en a-kasse, indtil de nærmer sig den tid, hvor der kunne være risiko for at blive afskediget.

Derfor tror vi, at en nedsættelse af perioden fra 1 år til 26 uger vil have en kraftig indflydelse på folks lyst til at melde sig ind i en a-kasse. Jeg vil da gerne indrømme, at der er mange, der har haft den opfattelse, at det var let at få et job, så man sagtens kunne fravælge a-kassen. Vi skal nok klare os, var der mange, der sagde. Og det har også været rigtigt på en del områder, hvor der har været mangel på arbejdskraft. Men vi ved også, at det lige pludselig kan vende, så man står i en situation, hvor det kan være svært at få et arbejde.

I den forbindelse har Dansk Folkeparti altid opfordret til, at man skal melde sig ind i en a-kasse, fordi det er en god ting at sikre sig; det er næsten noget af det vigtigste, nemlig at man sørger for, at man har sikret sin fremtid ved at mel-

de sig ind i en a-kasse. Og det har der desværre måske været manglende oplysninger om hvor vigtigt er. Om den oplysning så skal komme fra statens side eller den skal komme fra a-kasserens side, altså oplysning om, hvor vigtigt det er at melde sig ind, skal jeg ikke kunne sige her. Men det er i hvert fald noget, som jeg har sagt flere gange, nemlig at jeg synes, at det er vigtigt, at man melder sig ind i en a-kasse.

Vi ved også, at LO-a-kasserne mister medlemmer. Det skyldes måske, at mange ikke bryder sig om den politiske tilknytning, som mange a-kasser har. Det kan også være en af årsagerne til, at der er mange, der siger, at de fravælger a-kasserne, fordi de nok skal klare sig alligevel.

Der har også været et ønske fremme om, at alle skulle være medlemmer af a-kasser uanset hvad, men altså, om det der med, hvis man laver det sådan, at alle skal være med i en a-kasse, vil jeg sige, at det er det samme som at sige, at man vil have en statslig a-kasse, og det tror jeg egentlig ikke er det, der er ønske om. Men det ville blive resultatet, hvis man lavede et system, hvor alle skulle være medlemmer af en a-kasse.

Så i bund og grund synes Dansk Folkeparti, at det er fint, at man har et frit valg, at man selv vælger. Og hvis man så vælger eller fravælger a-kassen, skal man altså også være klar over, hvad risikoen er, og over, hvad følgerne kan være, hvis man mister sit arbejde. Og det er der desværre mange, der har haft en forkert opfattelse af. Og det er i den forbindelse, man kan spørge sig selv, om der skulle have været noget mere oplysning om, hvad risikoen er ved ikke at være med i en a-kasse, altså ved ikke at forsikre sig mod, hvis man skulle gå hen og blive ledig.

Dansk Folkeparti kan ikke støtte forslaget, men vi vil til enhver tid opfordre folk til at melde sig ind i en a-kasse og sikre sig selv. Men vi tror, at man ved at sætte perioden ned til 26 uger, vil komme til at lave en negativ indsats for at få folk ind i a-kasserne i stedet for at gøre det mere attraktivt. For så venter folk bare, indtil de måske kommer i den situation, at de mister deres job, og så er det jo nemt at komme ind i en a-kasse.

Kl. 19:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 19:02

Eigil Andersen (SF):

Jeg er fuldstændig enig med Dansk Folkeparti i, at vi skal opfordre alle lønmodtagere og selv-

stændige erhvervsdrivende til at melde sig ind i en a-kasse – jeg er også fuldstændig enig i det, der er sagt om det her tidligere i debatten.

Jeg tror, at hvis vi nu siger, at man kan melde sig ind og få dagpengerefter et halvt års forløb og et halvt års arbejde, så vil det føre til, at der bliver flere a-kasemedlemmer, end der er i dag. Hvorfor tror Dansk Folkeparti, at der vil blive færre?

Kl. 19:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 19:03

Bent Bøgsted (DF):

Jamen altså, for så vidt kan man sige, at hr. Eigil Andersen jo godt kan have ret i, at der er en del i den situation, vi er i lige p.t., der vil sige: Jamen altså, nu må vi hellere skynde også at melde os ind i en a-kasse, for vi har risiko for at miste vores job. Men det beviser jo, at vi i netop den situation, hvor vi så har stor beskæftigelse, og der ikke er så stor chance for at miste sit arbejde, har en anden situation, hvor man vil sige: Hvorfor skal vi melde os ind i en a-kasse? Vi venter bare, indtil situationen vender og det ser ud til, at vi mister vores job, for så har Socialistisk Folkeparti sikret, at vi bare kan vente med at melde os ind, til 26 uger før vi mister jobbet, for så er vi understøttelsesberettigede. Hr. Eigil Andersen har egentlig selv svaret på det.

Kl. 19:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 19:04

Eigil Andersen (SF):

Nu er det så sådan, at der er knap 300.000 mennesker i Danmark, som hverken er medlem af en a-kasse eller vil have ret til kontanthjælp, hvis de bliver fyret og mister deres job. Det vil altså sige, at man kan forestille sig, at titusinder af familier må gå fra hus og hjem, fordi den ene part i parforholdet har 0 kroner i indtægt.

Er det virkelig Dansk Folkepartis alvor, at der ikke skal gøres noget for at hjælpe disse mennesker? Hvis man giver dem mulighed for at nøjes med et halvt års medlemskab, kan de melde sig ind nu, og hvis de så bliver fyret til efteråret, så vil de have dagpenge. Kan det være rigtigt, at Dansk Folkeparti mener, at de her titusinder af mennesker bare skal gå fra hus og hjem?

Kl. 19:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 19:05

Bent Bøgsted (DF):

Jamen nu er det sådan, at jeg ikke tror det samme som hr. Eigil Andersen; jeg tror ikke, der er 300.000, der ikke har meldt sig ind i en a-kasse, og som vil blive fyret her og nu. For jeg vil give hr. Eigil Andersen ret i, at hvis der er 300.000, der her og nu bliver afskediget og ikke har meldt sig ind i en a-kasse – altså, hvis det lige nøjagtig er de 300.000 – så har vi et stort problem. Så meget vil jeg give hr. Eigil Andersen ret i: Så er der et kæmpestort problem.

Men jeg har i hvert fald ikke noget tal på, hvad det er for nogle typer af mennesker, der ikke har meldt sig ind i en a-kasse; hvad uddannelse, de har; hvad job, de har. Og vi ved jo, at rigtig mange af de her 300.000 har et job, hvor risikoen for, at de bliver afskediget, ikke er særlig stor – det kan være inden for det offentlige; det kan være funktionæransatte; det kan være embedsmænd i kommunerne eller i staten, der måske ikke har meldt sig ind i en a-kasse, fordi de siger, at deres risiko for at blive afskediget ikke er særlig stor.

Men det er et problem, hvis dem, der er ude på det almindelige arbejdsmarked, ikke lytter til et godt råd og så sikrer sig. Jeg har altid sørget for, at mine børn har sikret sig og meldt sig ind i en a-kasse. Det vil jeg også opfordre andre til at gøre.

Kl. 19:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 19:06

Frank Aaen (EL):

Mange tak. Nu kan vi jo altid diskutere tallet 300.000 eller et andet tal. Det er uden for enhver tvivl, at det er mange, mange tusind, der står til at blive arbejdsløse, og som for en stor del ikke vil have ret til dagpenge, hverken af den ene slags eller den anden slags. Hvad har Dansk Folkeparti tænkt sig at gøre for at hjælpe dem, der kommer ud i enorme problemer, fordi de står uden indkomst på grund af en fyring?

Kl. 19:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 19:07

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg har ikke nogen oplysninger om, at der er 300.000, der ikke er med i en a-kasse, der står til at blive afskediget. Så jeg synes, det er et hypotetisk spørgsmål, hr. Frank Aaen stiller.

Kl. 19:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 19:07

Frank Aaen (EL):

Nu sagde jeg udtrykkeligt, at det ikke var hængt op på tallet 300.000, men at det uden tvivl er rigtig, rigtig mange mennesker, der er på vej til at blive arbejdsløse, og en meget stor procentdel af dem vil vise sig ikke at være sikret på nogen måde og går derfor fra lønindkomst til 0 kroner i indkomst. Hvad vil Dansk Folkeparti gøre for at hjælpe de mennesker, der kommer ud i så dramatisk en situation?

Kl. 19:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 19:07

Bent Bøgsted (DF):

I den forbindelse skal man selvfølgelig altid sørge for at oplyse folk om, hvilken situation de kan komme i. Vi er i en situation, hvor der er mange, der har fravalgt a-kassen. De siger, at de nok skal klare sig. Jeg håber virkelig, at de folk også er blevet orienteret om risikoen ved at fravælge a-kassen.

Vi har ikke fagforeningstvang, og vi har ikke a-kassetvang her i Danmark. Jeg ved godt, at hr. Frank Aaen gerne så, at alle skulle være tvunget til at være med i en a-kasse. Jeg har tidligere givet udtryk for, at det er Enhedslistens ønske, at der skal være tvangsmedlemskab af a-kassen, men det er ikke Dansk Folkepartis ønske. Der skal stadig væk være den frivillighed, at man kan fravælge a-kassen, men i den situation skal man også være klar over, hvilke konsekvenser det kan få at fravælge a-kassen.

Kl. 19:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 19:08

Bjarne Laustsen (S):

Vi diskuterer noget, der er meget centralt, nemlig forudsætningerne for at blive medlem af en a-kasse, og hvad man kan få fra den.

Her har vi oplevet, at denne regering har sagt, at det er godt at være medlem af en a-kasse, at have et større frit valg osv., men så har man ændret på forudsætningerne. Man er kommet med adskillige forslag, der forringer dagpengeperioden, hvornår man kan få dagpenge, hvor meget man kan få osv. Hvordan har Dansk Folkeparti det med det?

Dernæst: Vi har hørt lidt om den statslige kasse. Jeg frygter også lidt i forbindelse med kommunaliseringen, at regeringen i løbet af kort tid vil sige, at man nedlægger de a-kasser, som vi har, og flytter det hele over til kommunerne, for det er dem, der skal betale, og så er det også rimeligt, at det er dem, der står for det andet.

Er Dansk Folkeparti en garant for, at forudsætningerne for at få fra en a-kasse fortsat er til stede, og at det her ikke bliver yderligere kommunaliseret?

Kl. 19:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 19:09

Bent Bøgsted (DF):

Jamen forudsætningen for at få understøttelse fra en a-kasse bliver jo ikke ændret, selv om vi får kommunale jobcentre. A-kasserne bliver ved med at fungere på samme måde, som de hidtil har gjort. Så det ændrer ikke noget på forholdene der.

Kl. 19:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 19:09

Bjarne Laustsen (S):

Jeg husker jo en situation, hvor Dansk Folkeparti ikke sagde fra over for et loft på 30.000 kr. om måneden; hvis man havde over 30.000 kr. i lønindtægt, skulle der gå 1 måned, inden man kunne få understøttelse. Det sagde Dansk Folkeparti ikke fra over for, før der blev fundet nogle gamle klip fra valgkampen frem, hvor statsministeren sagde: Vi rører ikke ved dagpengene. Så kan det nok være, at man fandt ud af, at det nok var dumt at gøre det.

Jeg hører gerne Dansk Folkepartis synspunkter om det her: Er man parat til igen at lægge ryg til det? Vi ved godt, at det med statslige arbejdsløsheds-kasser er lagt ned, men hvad hvis kommuner lige pludselig står og siger, at de godt vil overtage hele a-kassen fra de faglige organisationer og den måde, som det drives på i dag, hvordan vil Dansk Folkeparti så forholde sig til det?

Kl. 19:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 19:10

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det fungerer udmærket, som det er i dag. Det er ikke med i Dansk Folkepartis tanker, at a-kasserne skulle lægges ind under kommunerne.

Kl. 19:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den radikale ordfører, hr. Morten Østergaard.

Kl. 19:11

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Det Radikale Venstre er jo sådan set det eneste parti i Folketinget, tror jeg – i hvert fald af de tilstedeværende – som åbent og ærligt taler om behovet for at lave egentlige arbejdsmarkedsreformer. Det gælder jo også på dagpengeområdet, hvor vi har skelet til nogle af de andre nordiske lande og set, at man bl.a. der har valgt at have en kortere dagpengeperiode, men sådan set kan se den samme udvikling i tendensen til, at folk kommer i arbejde, nemlig at det sker hen imod slutningen af dagpengeperioden. Derfor var vi jo også meget villige til at diskutere med regeringen i efteråret, da man langt om længe, kan man rolig sige, med et enormt langt tilløb, fandt ud af, at man måske alligevel skulle kigge på det, bl.a. på opfordring af Arbejdsmarkeds-kommissionen.

Da kunne det selvfølgelig have været relevant at kigge på, om man i den sammenhæng også skulle have nogle af de tendenser med, som Socialistisk Folkeparti peger på her, og om der var behov for det. Men vi kan ikke støtte forslaget, som det ligger her, fordi det er en sådan lidt ensidig lempelse. Jeg har godt hørt, og jeg forstår også på hr. Eigil Andersen, at forslaget er set som et led i den aktuelle situation med stigende ledighed. Og den er vi jo, som jeg har været inde på et par gange i dag, enige i at der bør kaldes til handling om, og vi har foreslået den her krisepakke for de ledige.

Heri indgår der også et forslag om a-kasser, men det er et forslag, der er noget mere afgrænset og målrettet end det, som SF her lægger frem. Vi konstaterer nemlig, at ledigheden for unge mellem 16 og 24 år stiger næsten 30 pct. hurtigere end for resten af de ledige. Vi kan også se, at der blandt den gruppe er den ringeste tilslutning til forsikringssystemet, sådan at fire ud af fem er uden for en a-kasse. Det er måske, fordi de er kommet ind på arbejdsmarkedet på et tidspunkt, hvor der var masser af arbejde at få og gode penge at tjene, og hvor de ikke syntes at de havde lyst til at bruge penge på a-kasser, fordi arbejde var noget, der hang på træerne. Den situation kan meget hurtigt give dem en grim overraskelse på nuværende tidspunkt, hvis de falder ud og er uden forsikring. Måske har de

købe en ejerlejlighed og har andre formueforhold, der gør, at de heller ikke vil være berettiget til kontanthjælp, og dermed vil de få et markant forringet forsørgelsesgrundlag, hvis de overhovedet vil have noget.

Derfor syntes vi, og det var et led i vores kripesepakke, at der var god ræson i at sige, at vi i den situation, vi er i nu, gerne vil sidestille de unge i den her målgruppe, hvor ledigheden vokser allerhurtigst, og hvor forsikringsgraden er allerlavest, med dem, som ministeren også fremhævede, nemlig de unge, der har taget en uddannelse, og give dem adgang til at forsikre sig mod ledighed og efter 1 måned være berettiget til at modtage dagpenge på dimmittendsniveau. Det var et forslag, som vi syntes var et udmærket krisetiltag, fordi det var målrettet, og fordi det var afgrænset til den særlige gruppe, som er hårdest ramt.

Vi synes, at der i det her forslag sådan set mere er tale om en generel lempelse i dagpenge-systemet, og den udfordring, som alle partier må forholde sig til på lang sigt, er jo, hvordan vi får flere mennesker ind på arbejdsmarkedet. Det er klart, at i den her konjunktursituation trænger den diskussion sig lidt i baggrunden, men det er der sådan set ingen grund til, for hvis vi ikke får løst det, vil vi inden for få år opleve, at den økonomiske krise bliver afløst af en velfærdskrise.

Derfor vil jeg også sige til hr. Eigil Andersen, at vi er meget villige til at diskutere dagpengereformer og arbejdsmarkedsreformer helt generelt, men vi er ikke villige til at lave en lempelse her, som formentlig – som jeg vurderer det – vil betyde en stigning i den strukturelle ledighed, ikke i den konjunkturbaserede ledighed, men i den strukturelle ledighed i Danmark, på et tidspunkt, hvor vi faktisk har behov for at få mere arbejdskraft ind på arbejdsmarkedet. Derfor kan vi ikke støtte det, men håber på, at vi alligevel kan finde hinanden så langt, at vi i hvert fald sammen med Socialdemokraterne har fremsat et forslag om at sætte målet ind over for de unge, hvor ledigheden altså vokser hurtigst, og hvor forsikringsgraden er den ringeste. Det vil være et godt krisetiltag, fordi det er målrettet en gruppe, som er særlig udsat, og ikke en generel strukturel lempelse, som det her forslag er udtryk for.

Kl. 19:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen.

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det er jo en meget oplysende debat. Samtidig med at alle kan se, at arbejdsløsheden stiger og vil stige kraftigt og gøre det i lang tid fremover, og samtidig med at vi får tal og beviser for, at ret mange mennesker oplever en utrolig indtægtsnedgang i forbindelse med arbejdsløshed og dermed kommer ud i en social katastrofe, som rammer ikke bare de enkelte arbejdsløse, men også deres familier, som får antallet af tvangsauktioner til at vokse, og som i det hele taget udløser en masse sociale problemer og katastrofer rundt omkring, så er budskabet fra regeringen, Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti: Det er søreme en skam, men det kan vi ikke gøre noget ved. Ingenting vil man gøre for at hjælpe de mennesker, der nu kommer i alvorlige sociale problemer på grund af den stigende arbejdsløshed.

Lad mig så lige i forbindelse med den debat, jeg havde med hr. Bent Bøgsted, rette en misforståelse: Enhedslisten har aldrig støttet statslige a-kasser. Men at vi ønsker forbedrede vilkår for a-kasserne, og at vi ønsker forbedrede vilkår for dem, der modtager dagpenge, kan jeg lige vende tilbage til.

I princippet synes vi, at alle burde have ret til fuld erstatning for tabt arbejdsfortjeneste fra den første dag, hvor de bliver ledige, alene af den grund, at det er noget, de mennesker ikke selv kan gøre for. Det er jo arbejdsgiverne, der bestemmer. De mennesker, der bliver arbejdsløse, kan jo ikke selv gøre for, at de mister arbejdsindkomsten, og derfor mener vi i virkeligheden, at de bare skulle have udbetalt en form for erstatning.

Så ved jeg godt, at nogle siger, at så gider folk ikke arbejde. Men nu er reglerne altså sådan, hvis ikke man er klar over det, at hvis man bliver arbejdsløs og skal have dagpenge, har man pligt til at tage det arbejde, man måtte blive tilbudt. Man kan ikke bare sige, at man vil være arbejdsløs, og så hæve ved kasse et. Så de, der reelt er arbejdsløse, burde selvfølgelig efter vores opfattelse bare have erstatning for den arbejdsfortjeneste, de er blevet fratøvet, ved at arbejdsgiverne har fyret dem.

Nu kan det måske virke en anelse provokerende på nogle, hvis vi her, hvor arbejdsløsheden stiger, bare siger, at alle får dagpenge fra dag et. Jeg kan godt se, at når nogle nu faktisk bevidst har sparet i en periode ved at betale kon-

tingent til fagforeningen, vil det måske være lige provokerende nok bare lige at indføre, at alle får dagpenge fra dag et. Men jeg synes, at det forslag, der ligger her, om at halvere den nuværende periode til ½ år, bestemt er et skridt i den rigtige retning, og det støtter vi selvfølgelig.

Så vil jeg sige, at når man så skal høre, så man bliver helt rørt, Venstre stå heroppe og tale om det solidariske system og Dansk Folkeparti tale om, at det er vigtigt, at børnene melder sig ind i fagforeningen – alt sammen fint og rigtigt – så sker det altså, samtidig med at samme partier gør det dyrere at være medlem af en a-kasse, fordi de sænker fradraget for det, man betaler til fagforeninger og a-kasser, for at bruge pengene til at give skattelettelser til de rigeste. Det hører nok lige med i billedet.

Det hører også med i billedet, at de samme partier er ansvarlige for, at dagpengene år for år bliver mindre og mindre værd. Det er jo en af grundene til, at nogle har meldt sig ud, for når dagpengene er så lave, siger de, kan det ikke betale sig at være medlem. Og nogle af dem har faktisk ret i, at den erstatning, de kan modtage, er så lille, at de rent kynisk kan overveje – jeg er uenig med dem – om der er grund til at være medlem.

Hvis vi ser på timelønsudviklingen i de sidste 15 år sammenlignet med dagpengenes maksimum, er dagpengemaksimum i dag 41.000 kr. – altså virkelig mange penge – bagud på grund af en dårlig regulering af dagpengene, og her står mine venner i Socialdemokratiet og SF desværre sammen med partier helt over til Dansk Folkeparti. Det ærgrer mig. Der er for ringe en regulering af dagpengene, og det hører også med i billedet.

Det er sådan, at hvis man har en ganske almindelig lønindkomst og bliver arbejdsløs og har husket at melde sig ind i fagforeningen i tide, kan man opleve, at man kun får det halve af den tidligere løn i dagpenge, altså at man får halveret sin indkomst. Og så er det altså stadig væk sådan, at de, der ikke er medlem af a-kassen, og som så tror, at de skal have kontanthjælp, opdager, at bare fordi de bor sammen med en anden, er der nul kroner i kontanthjælp, det vil sige, at de går fra løn til nul.

Det, jeg ikke kan forstå, når vi ser så dramatisk en udvikling på arbejdsmarkedet som nu, hvor selv de, der har forsikret sig, går dramatisk ned i løn, er, at hverken regeringen eller Dansk Folkeparti synes, at der er noget at gøre ved det

eller noget, der skal gøres. Vi går ind for både hurtigere ret til dagpenge og bedre dagpenge.

Kl. 19:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Og så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Eigil Andersen.

Kl. 19:21

(Ordfører for forslagsstillerne)

Eigil Andersen (SF):

Jeg vil gerne først komme med nogle betragtninger over krisehåndteringen i forhold til bankerne, i forhold til boligejerne og i forhold til de arbejdsløse, for der er nemlig meget stor forskel på, hvad man gør, og der er en dyb uretfærdighed gemt i det, at man så ikke vil gøre noget for lønmodtagerne, herunder for deres muligheder for at blive medlem af en a-kasse.

Med hensyn til bankerne har der jo rent ud sagt været stor risiko for, at en del danske banker ville krakke, at de ville gå ned og hjem. Det ville så betyde for dem, der havde sat penge i banken, at de første 300.000 kr. ville der være dækning for, fordi det er der en statsgaranti for, men hvis man havde mere end 300.000 kr. i indestående, ville man miste det overskydende beløb. Det kunne man jo sige er en risiko, folk hele tiden har kendt til, for sådan er det, hvis man sætter sine penge i banken, og så kunne man sige, at de borgere, der ville miste indestående over 300.000 kr., så selv måtte om det, men sådan har man ikke tænkt her fra Folketingets side.

Det, man har gjort, er, at man har stillet 100 mia. kr. til rådighed, for at ingen skulle miste det, de har sat i banken, uanset beløbets størrelse. Og i øvrigt ville det da også betyde, at hvis der krakkede nogle danske banker, sådan flere stykker, ville det være meget ødelæggende for det danske pengesystem, det er der slet ingen tvivl om. Så jeg er enig i de initiativer, der er taget, men det er meget, meget ekstraordinært. De bankkunder, der kunne have mistet penge, har man holdt skadesløse, og nøgleordet er *ekstraordinært*, fordi det er en ekstraordinær krise.

Så kommer vi til boligejerne, hvoraf mange har haft flekslån, som de har tjent masser af penge på i en årrække på grund af den lave rente. Her sidste år var der så udsigt til, at renten ville stige meget betragteligt, men det er jo den risiko, som de, der har flekslån, har kendt til hele tiden. Der kunne man jo også bare sige: Jamen det sidste I godt, I må miste de penge og betale en højere rente. Men det har man ikke gjort. Man har givet pensionskasserne mulighed for at beholde

flere obligationer og ændre på nogle regler, man har sænket diskontoen for at hjælpe disse flekslånere ekstraordinært. Og jeg vil igen sige, at jeg er enig i det, man har foretaget sig.

Jeg kommer så til det, vi taler om i dag, om lønmodtagernes mulighed for at blive medlem af en a-kasse. Jeg vil gentage, at jeg mener, at det eneste rigtige er, at man er medlem af en a-kasse, uanset om man er selvstændig erhvervsdrivende eller lønmodtager. Og Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen, har ret i, at dagpengesatsen på 15.000 kr. såmænd ikke er alverden, fordi det giver en stor lønnedgang, men det er trods alt et sikkerhedsnet, som gør, at de fleste kan holde skindet på næsen, hvis de skærer noget i deres budget.

Desværre er det så sådan, viser beregninger fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, at der er knap ½ million lønmodtagere og selvstændige, der ikke er medlemmer af en a-kasse, og det er selvfølgelig dumt. Mindst 275.000 af dem kan ikke engang få kontanthjælp, f.eks. fordi ægtefællen har indkomst, og reelt er tallet større, for man har ikke medtaget dem, der ikke kan få kontanthjælp, på grund af at de ejer deres egen bolig. Hvis nogle af de her omkring 300.000 mennesker bliver fyret, styrer de direkte mod en stor økonomisk nedtur og en situation, hvor de formentlig må gå fra hus og hjem, og hvor skilsmissen nærmer sig, fordi der lettere opstår stridigheder i parforholdet, når pengene bliver uendelig små. Jeg har aldrig sagt, som det er blevet sagt, at det vil dreje sig om 300.000, som vil blive fyret, men at samfundet selvfølgelig ikke kan holde til en sådan udvikling, hvor der vil være titusinder på arbejdsmarkedet, der havner i en økonomisk ruin uden ret til dagpenge, uden ret til kontanthjælp.

Som politiker kan man ikke bare passivt se til, at så mange menneskelige problemer opstår. Der skal selvfølgelig gøres noget for at forhindre det, fordi det er en meget, meget ekstraordinær situation, svarende til situationen for flekslånere, som man gik ind og reddede, svarende til situationen for bankerne og dem, der havde sat penge i banken, som man også gik ind og reddede. Det er fuldstændig parallelt, og derfor er det meget underligt, at man trækker stregen der, hvor folk skal have mulighed for lettere at blive medlem af en a-kasse.

Kl. 19:26

Vi vil gøre noget for at forhindre den her sociale katastrofe, og derfor har vi fremsat forslaget. Jeg beklager, hvis vi har begået en fejl ved-

rørende det med medlemskabets længde, da jeg under debatten har forstået, at det ikke var sådan i 1996, men det må vi jo så se på bagefter. I hvert fald var det sådan, at i 1996 blev arbejdskravet forhøjet til de her 52 uger, og det er så det, vi mener er urimeligt at ændre tilbage til de 26 uger.

Vi mener også, at forslaget vil sikre fleksibiliteten på det danske arbejdsmarked, sikre den danske flexicuritymodel. Hvis man ikke gør det her, vil der sikkert være mange uden a-kassemedlemskab, som ikke vil være så interesseret i at skifte job, fordi usikkerheden i det nye job, de måske har taget, meget let kan være større med hensyn til at fastholde eller blive fyret fra jobbet.

En bivirkning af det her forslag vil være, at a-kasserne og formentlig også fagforeningerne vil få flere medlemmer, og det er der rigtig god brug for set i et bredt samfundsperspektiv, for andelen af mennesker på det danske arbejdsmarked, som er medlem af en a-kasse, er faldet fra 80 pct. i 1995 til nu 70 pct. Det er ikke godt, det modarbejder den danske flexicuritymodel, hvor det at have et sikkerhedsnet, hvis man mister jobbet, er et af de helt centrale punkter.

Jeg må sige til den radikale ordfører, hr. Morten Østergaard, at jeg på ingen måde tror, at det her vil føre til en større arbejdsløshed, men at det vil føre til flere a-kassemedlemmer, og at man vil undgå sociale katastrofer.

I debatten her er der blevet nævnt flere forskellige ting. Der er også blevet nævnt regeringens renoveringspulje, og den er blevet fremhævet som noget positivt, og jeg må sige, at det kunne den have været, i hvert fald i et vist omfang, men at det kører uendelig dårligt. Sagsbehandlingstiden er alt for lang. Der er håndværksmestre i både Århus og Horsens i det østjyske område, som må fyre folk. De har typisk afgivet 50 tilbud til privatpersoner, som så har indsendt ansøgninger om tilskud fra renoveringspuljen, men der er indtil videre kun kommet svar på 2-5 tilbud. Og der er håndværksmestre, som så må fyre halvdelen af deres medarbejdere, fordi det hele trækker i langdrag og arbejdet i virkeligheden først måske er til stede efter sommerferien. Vi har så også fra SF's side foreslået, at renoveringspuljen skulle være dobbelt så stor, og at man i øvrigt også skulle sætte mange andre ting i gang for arbejdsløse bygningshåndværkere.

Jeg er glad for, at man fra socialdemokratisk side er enig i intentionerne bag det her forslag,

og jeg er også glad for Enhedslistens modtagelse af det.

Med hensyn til den radikale holdning er det jo mere speget, men det er sådan noget, som må diskuteres videre, når også det radikale forslag kommer til behandling.

Det korte af det lange er, at man fra regeringens side har gjort en masse for at redde mennesker, der har store beløb som indestående i banken, og at man har gjort meget for at redde flekslånerne, men at man af en for mig uforståelig grund ikke vil gøre noget for at redde de lønmodtagere, som i dag står uden a-kasse-medlemskab. Hvis det var sådan, at vi helt havde afskaffet, at man ikke skulle have arbejde og ikke være medlem, så kunne jeg forstå, at man kritiserede det, men det at nedsætte kravet fra 1 år til ½ år er en form for balance mellem de forskellige hensyn, der bør tages, og det vil jeg stærkt opfordre regeringen til at gøre.

Kl. 19:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 19:30

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil gerne spørge hr. Eigil Andersen angående de 26 uger. Der er jo mange, der kan få fordel af de 26 uger, men i det tilfælde – det er et hypotetisk spørgsmål, det er der jo mange spørgsmål der er – at afskedigelsen kommer efter 20 ugers medlemskab, får den pågældende jo ikke gavn af de 26 uger, og vil hr. Eigil Andersen så komme med et forslag om at nedsætte til 20 uger eller 15 uger? Så vil vi jo komme i den situation, at rigtig mange falder udenfor, fordi de bliver afskediget, inden de har været medlem i 26 uger. Det er det, der er begrundelsen for, at hr. Eigil Andersen gerne vil sætte ned til 26 uger, men hvad så med alle dem, der måske bliver afskediget inden 26 uger?

Kl. 19:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 19:31

Eigil Andersen (SF):

Det vil jeg da meget gerne svare på. Jeg kan sige, at hvis det bliver sat ned til 26 ugers medlemskab og 26 ugers arbejde, vil vi ikke senere komme med forslag om, at det skal være 20 uger.

Så har hr. Bent Bøgsted fuldstændig ret i, at den, der bliver fyret efter 20 uger, har et problem med sin indtægt; det er fuldstændig rigtigt. Men vi prioriterer altså, at vi har hjulpet en stor gruppe,

nemlig dem, som trods alt vil opnå dagpenget efter 26 uger, og det prioriterer vi over hensynet til dem, der ligger under grænsen. Så har vi gjort noget for en væsentlig gruppe, men vi har ikke gjort det over for alle, og det skyldes, at vi også synes, der skal være en balance og en vis rimelighed i tingene, herunder at man trods alt også skal have tilknytning til arbejdsmarkedet i en vis tid, før man kan sige, at man har en varig tilknytning.

Kl. 19:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 19:32

Bent Bøgsted (DF):

Jeg kan forstå på hr. Eigil Andersen, at det her gælder for

nyindmeldte i a-kasserne, og det vil sige, at der så kan være en stor gruppe, der har indmeldt sig i en a-kasse inden for det seneste halve år, som ikke kan få gavn af hr. Eigil Andersens forslag. De er jo ikke nytilmeldte, de er medlem af en a-kasse. Er det sådan, at alle, der enten endnu ikke har været på arbejdsmarkedet eller ikke har været medlem af en a-kasse i 26 uger, kan blive omfattet af det forslag, hr. Eigil Andersen kommer med, eller er det kun, sådan som jeg har forstået det, nyindmeldte a-kasse-medlemmer, der kun skal have været medlemmer i 26 uger?

Kl. 19:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 19:33

Eigil Andersen (SF):

Jeg vil umiddelbart mene, at hvis vi vedtog forslaget på mandag, ville det også omfatte dem, der har meldt sig ind i den seneste tid. Det er mit svar.

Kl. 19:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Såfremt ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Kl. 19:33

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Mødet er hævet. (Kl. 19:34).

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 13. maj 2009, kl. 13.00.